

Det er rigtigt, at vi stemte mod L 43, men L 43 har, sådan som jeg ser det, ikke noget med vores forslag til vedtagelse at gøre eller med debatten i dag. Og for det andet stillede vi også ultimative krav – hvis man vil formulere det sådan – derhen, at vi sagde: Vi har rejst den her forespørgselsdebat selvfølgelig også med henblik på at fremsætte et forslag til vedtagelse. Det ønsker vi, fordi vi synes, vi godt vil tage os selv og Folketinget seriøst derhen, at vi formulerer et forslag, når vi nu har rejst en forespørgselsdebat, men vi er i øvrigt villige til at forhandle.

Og når man ser på de to forslag til vedtagelse, der nu er fremsat af henholdsvis Kristeligt Folkeparti og Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, vil jeg da godt høre, hvad det så mere præcis er, fru Else Marie Mortensen tager afstand fra i Kristeligt Folkepartis forslag, når vi ser på substansen, på indholdet af det, og ikke så meget på, hvad vi har gjort tidligere, eller hvilke krav vi har stillet under forhandlinger, som Folketinget i øvrigt ikke har deltaget i.

(Kort bemærkning).

Else Marie Mortensen (S):

Ja, det er ikke så let, når man får mere end tre ting for på én gang! Nu må jeg se, om jeg kan huske det hele.

Jeg kan ikke forstå, at Kristeligt Folkeparti ikke synes, der er sammenhæng mellem L 43 og så den forespørgselsdebat, man har rejst nu. Det handler faktisk om de samme mennesker. Det handler om beskyttelse af unge mennesker. Intentionerne bag L 43 var at beskytte unge. I omtaler selv de prostituerede som ofre ved enhver given lejlighed, og alligevel ville I ikke medvirke til at afkriminalisere ofrene.

Formanden:

Man må ikke bruge direkte tiltale.

Else Marie Mortensen (S):

Undskyld. Kristeligt Folkeparti ville ikke medvirke til at afkriminalisere, selv om Kristeligt Folkeparti hævder, at der er tale om ofre.

Med hensyn til de internationale konventioner har jeg jo netop stået her på denne talerstol og plæderet for samarbejde og for at udvide samarbejdet i alle de internationale relationer, og jeg har netop sagt, at jeg mener, vi som nationalt parlament har en meget stor forpligtelse til at melde klart ud, hvad vi mener.

Og så bliver jeg nødt til at henvise spørgsmålet om, hvem der er domfældt hvornår og hvor-

for, til justitsministeren. Det er jeg sikker på at han som den udøvende myndighed har meget mere styr på, end jeg har som folketingsmedlem.

Til hr. Jann Sjursens spørgsmål om, hvad der er forskellen: Vi synes, vores forslag til vedtagelse er bedre gennemarbejdet – jeg har givet to små begrundelser – og så synes jeg simpelt hen, indholdet er mere i overensstemmelse med vore intentioner på det her område.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

I forhold til fru Else Marie Mortensens ordvalg mener jeg stadig væk, at det er relevant også for debattens skyld, og når vi skal diskutere de forskellige forslag til vedtagelse, at få klarlagt, hvad det er, fru Else Marie Mortensen og Socialdemokratiet tager afstand fra – det var det ordvalg, der blev brugt – i Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse.

At Socialdemokratiets forslag måske er bedre formuleret og harmonerer mere med intentionerne bag Socialdemokratiets politik, kan jeg forstå, men når jeg læser de to forslag til vedtagelse, synes jeg faktisk ikke, afstanden er så stor endda, som fru Else Marie Mortensen lige som forsøger at gøre den til. Derfor vil jeg stadig væk spørge: Hvad er det helt konkret, som Socialdemokratiet tager afstand fra i Kristeligt Folkepartis forslag til vedtagelse, bortset fra at det måske ikke er formuleret så godt, som fru Else Marie Mortensen gerne ville have haft det?

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Blot en kommentar til et spørgsmål, som jeg stillede til fru Else Marie Mortensen, og som jeg ikke fik svar på vedrørende bl.a. Ekstra Bladets annoncer: Når nu Ekstra Bladet tjener masser af penge på prostituerede og prostitutionsvirksomhed, kan vi så ikke sammenligne det med mellemmand, og bør man ikke håndhæve loven på det her område?

(Kort bemærkning).

Else Marie Mortensen (S):

Nu er det jo sådan, at når to mennesker, der er dybt engageret i noget, bruger ord og taler sammen, så bruger vi nogle gange stærke ord, fordi det er noget, der optager os meget. Hvis jeg har sagt »afstandtagende«, så skyldes det reelt, at jeg forsøgte at kommentere vores forhold til de to årsager, der er, nemlig de ultima-